

عنوان مقاله:

تحلیل محتوای مثنوی مولانا با تاکید بر احصای مولفه های سلامت معنوی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سامره علیرضایی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، گلستان، ایران

محمد مهدی شمسایی - استادیار گروه روانشناسی، واحد بندرگز، دانشگاه آزاد اسلامی، گلستان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تحلیل محتوای تلخیصی مثنوی مولانا با تاکید بر احصاء مولفه های سلامت معنوی بوده است. پژوهش کیفی و بنیادی حاضر با روش تحلیل محتوا مضمونی انجام گردید. جامعه آماری دفتر یک و ششم مثنوی معنوی بوده که با کل شماری اشعار و به طور هدفمند تمام ابیات با مضامین مد نظر اهداف پژوهش، احصاء و دسته بندی شدند. یافته ها گویای آن بود که اشعار با مضامین ایمان به خداوند و احاطه نیرویاش به تمام هستی (91 فراوانی)، خوش گمانی به خداوند (72 فراوانی)، تلاش به تقرب الهی (56 فراوانی)، احساس اتصال و تعلق متقابل با خداوند (51 فراوانی)، انگیزه الهی در کارها (37 فراوانی)، اعتقاد به زندگی پس از مرگ (25 فراوانی)، شکرگذاری از خداوند (19 فراوانی)، توکل به خداوند (12 فراوانی)، و آرامش درونی عمیق (3 فراوانی)؛ به ترتیب از بیشترین فراوانی برخوردار بودند. همچنین سایر ابیاتی که مضمون آنها میتوانند در چهارچوب تعاریف سلامت معنوی قرار بگیرند به مولفه های ادب، تعادل در زندگی، رازداری، زهد، لزوم داشتن مرشد حقیقی و هادی الهی، مراقبه، صبر، گرسنگی اختیاری برای خدا، روزی حلال، پرهیز از خودبینی، اعتقاد به بازگشت اعمال به سوی خود، یاد مرگ، مسیولیت پذیری، کنترل شهوت، یاد همیشگی خداوند، رازی به رضای الهی بودن، عاقبت نگری، بی نیازی از دیگران، و صرفهجویی اشاره داشتند. توجه به مولفه های مبتنی بر فرهنگ اسلامی-ایرانی میتواند موجب گسترش و تعمیق مفهوم سلامت معنوی در هر یک از روابط چهارگانه انسان با خداوند، خود، دیگران و هستی گردد و سنجش و ارزیابی این بعد مهم از سلامت انسان را دقیقتر سازد.

کلمات کلیدی:

سلامت معنوی، مولانا، تحلیل محتوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/815143>

